

(si fortè in statu peccati mortalis constitutus esset) gratiam saltem de congruo ad pœnitendum. Unde S. Damascenus ex dictis verbis Apostoli colligit , modum abolendi peccata propria esse studium abolendi aliena.

CAPUT V.

De Studijs Literarum.

Attende lectioni, exhortationi & doctrina. 1. *Timoth. 4.* Statuit Tridentinum *Sess. 23. de reform. c. 14.* ut in presbyteros ordinentur solùm illi , qui ad populum docendum ea , que scire omni-

omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta, diligenti examine precedente idonei comprobantur. Et Sess. 24. de reform. cap. 18. jubet severissimè examinari eos, qui ad vacantes parochias sunt promovendi, & quidem ab examinadoribus non paucioribus quàm tribus, qui sint Doctores aut Licentiati in Theologia aut Jure Canonico, & qui omnes juraverint ad sancta DEI Evangelia, se quacunq; humanâ affectione postpositâ fideliter munus suum executuros. Et meritò quidem: est enim Parochus in Cathedra Magister & Doctor ignorantium, juxta illud Malach. 2. labia Sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore

ore ejus. Est in Confessionalis *Medicus* ægrotantium, qui discernere debet inter lepram & lepram, inter peccata gravia & levia, eisque convenientia remedia adhibere. Est in reliquis Sacramentis *Dispensator*; in quo officio ut fidelis inveniatur, nosse debet qualiter & quibus ea dispensanda, ne sanctum projiciat canibus. Est præterea *Pastor*, qui oves suas contra hæreticorum rabiem & fraudem tueri debet, atque eos, qui contradicunt arguere. Unde S. Hieron. in dicta verba Malachiæ inquit: *Idcirco in Sacerdotis pectore Rationale est, & in Rationali doctrina & veritas ponitur, ut discamus Sacerdotem doctum esse debere, & præconem*

Domi-

Dominica veritatis, potentem exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere. Et S. Augustinus Epist. 59. ad Paulinum in illa verba Ephes. 4. v. 12. alios autem Pastores & Doctores: Cum prae dixisset Pastores, subjunxit Doctores, ut intelligerent Pastores, ad officium suum pertinere doctrinam. Quomodo enim excusari posset inscitia in eo, qui se Magistrum infantium & insipientium profitetur? ut inquit S. Bernardus in decl. super Ecce nos, ignorans utiq; ignorabitur imò & multos ignorare faciet & ignorari.

Ut verò Parochus thesaurum scientiarum sibi in officio suo necessariorum comparet, duo im-

imprimis observare debet: Primum est, ut immoderatum sciendi appetitum circa illa cohibeat, quæ ad finem & munus ejus pastorale nihil conducunt, neq; animum studijs impertinentibus intendat: Cum enim regimen animarum sit ars artium, & non simplicem tantum, sed multifariam requirat peritiam, fieri haud potest, ut in necessarijs scientijs sufficienter se perficiat, qui in curiosis & non necessarijs suum tempus collocat. Alterum requisitum est, ut in acquirendis scientijs muneri suo necessarijs laborem & studium non refugiat, sed impigrum se & in defessum exhibeat, maximè cum in floridis ado-

adolescentiæ annis adhuc constitutus ingenij & memoriæ viribus pollet, neque quotidianis rei familiaris curis aut alijs functionibus adhuc distrahitur & retardatur. Quamvis etiam in actuali cura jam constitutus à studijs litterarum remittere nullo modo debeat, sed potius eo majori fervore & industria illis se applicare, quò magis illa sibi necessaria esse paulatim agnoverit: sicut expressè Celsissimus & Reverendissimus Noster in sæpissimè jam memorato suo Decreto his verbis præscribit: *Qui autem Sacro presbyteratûs Ordine jam obtento in actualis animarum Curâ constituti fuerint, ita se sive cum Capellanis, si quos habuerint, sive*

sive soli in Theologiâ Morali & studio Controversiarum fidei solerter exerceant, ut in Urbem Nostram vocati, sicut & in Capitulis Ruralibus coram Commissarijs nostris ad functiones ejusmodi deputandis cum honore subsistant.

CAPUT VI.

De Prudentia Parochi.

Estote ergò prudentes sicut serpentes, & simplices sicut Columbae. Matth. 10. Dabat Christus hoc monitum suis Discipulis, quando eos ad curam animarum disponebat, significans quantopere necessaria sit omnibus